

Na tábor do Kralic

I když instruktoři projevili přání, abychom jeli na tábor zase do Brťova, museli jsme tentokrát rozhodnout nedemokraticky. Tábor budeme mít na pronajatém místě. Nebudeme bydlet v týpích jako loni, ale v klasických stanech s podsadou. Důvodů, proč jsme se rozhodli změnit tábořiště je několik. Nejdůležitějším z nich je nedostatek tyčí na týpí. Odhadem bychom potřebovali asi 20 nových. V lesích v okolí brťovského tábořiště je zapotřebí k nalezení a zpracování jedné, vhodné tyče zhruba půl dne. Dalším důvodem je změněný krajinný ráz tábořiště, kopřivy postoupily do míst, kde předtím nikdy nebyly, neboť jarní úklid smetiště, kterým protéká přítomný potok, se koná nejen na jaře, ale po celý rok. Přiznáváme, že se nám nechce obětovat asi 14 dní z prázdnin, které bychom potřebovali, abychom uvedli tábořiště do provizorního obyvatelného stavu. Ale nic nelze vědět dopředu. Třeba se ještě rádi do Brťova vrátíme.

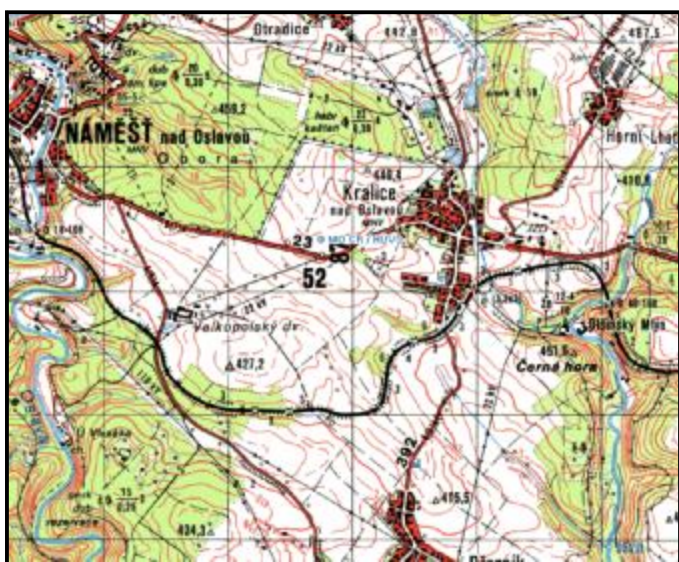
-trm-

O Velikonocích...

Na nádraží mě čekalo překvapení. Nikoli nepřijemné. Zase nás jelo hodně. Víc než na silvestra. Nakonec nás bylo 25. Včetně vedoucích. Vyjeli jsme z Brna rychlíkem. Byl problém si sednout. Paní průvodčí nás nepřepočítávala. Ve vlaku si námořníci četli časopis Kormidlo. Byl moc zajímavý. Termitovi dal hodně práce. Ubytování bylo drahé, ale dosti komfortní. Paní za nás uklízela. Práci jsme ji neulehčovali. Spíše naopak. První večer jsme si zahráli hutututu. Zatlačovali jsme si boule a polívali kolena peroxidem. Libor s Radkem snědli pecen chleba. Děti hladověly a tak musely jíst palačinky. S marmeládou. Rybízovou. Koupenou. Max měl červený oči. Alice na Velikonoční pondělí zašila klukům nohavice od kalhot. Kluci jí za to poděkovali. Proutkama. Vrbovýma. Alice jim nepoděkovala. Hráli jsme si na Vietnam. Ze Saigonu jsme šli na proutí. Hra zaujala Honzu Tichého. Snajprovku ale nakonec zahodil do rybníka. Na výlet jsme šli do Zelené hory. Na stropě tam byl jazyk. Vypadal jako snowboard. Byl ze dřeva. Originál je uložen v katedrále sv. Víta. Patřil Janu Nepomuckému. Král Václav IV. neměl Jana rád. Jěňa zase nemá rád, když se brzy vstává. Alice nemá ráda mobil. Terinek nemá rád Maxe. Max má rád všechny a nejvíc drbání v podpaždíčku. Držme se tématu. Hrál se divadlo. Třikrát. Když se potká Herry Potter s Gandalfem, špatně to dopadne. To je poučení z jednoho divadelního kusu. Panu Mičkovi se zaběhl pes. Santini Eichl postavil mnoho staveb na Žďársku. Hráli jsme si na nemocnici. Děti rozprodaly Termita na orgány. Medicopter 117 narazil do zdi. Jana přijela v sobotu. Libor ve čtvrtek. Pan Hrubeš byl taky v Polničce. Bydlel jinde než my. Hanka bydlela tam, kde my. Paní Hrubešová asi taky byla v Polničce. To ale nevíme jistě. Děti obchodovaly. Taková byla hra. Vyhrála Monika. Jela s námi poprvé. Béra nejela. Zarážející. Radek hrál na kytaru. Nejraději Beat-les. V okolí byl les. To je všechno. Dotaz. Nedá se to číst? Promiňte.

-trm-

Výroční výprava

Po menších problémech se nám už konečně podařilo určit termín výroční výpravy. Termín tedy je 23. 5. - 25. 5. 2003. Všechny potřebné informace se dozvíte na zvaďlech.

Těší se Alice, Termit a Jěňa

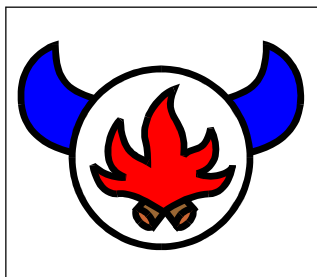
Ještě slovíčko o Pionýrech

V minulém čísle Kámoše jsem se dost kriticky vyjadřoval o Pionýru. Teď, když jsem v dané problematice mnohem více „študovaný“, chtěl bych o pionýrech napsat více.

Všichni asi znáte sdružení Pionýr ze svých mladých let a možná si jej spojíte s komunistickým režimem. Pravda je, že za dob komunismu bylo toto sdružení plně přetvářky a ideologie. Ale už i v té době zde byli lidé, kteří s dětmi pracovali prostě proto, že je práce s dětmi bavila a že jim bylo blízké ježdění do přírody, hraní her a vůbec tábornická činnost. Sítím sametové revoluce prošli v pionýru právě jen tito lidé. Nyní je Pionýr celorepublikovým sdružením čítajícím na 30 000 členů. Výhodou je dobře propracovaný systém účetnictví každého oddílu, který vede k naprosté průhlednosti a k důvěře ministerstva školství, které sdružení poskytuje o to více dotací. Důležitá jsou i školení. Tak takový je oprava v malé kostce Pionýr.

Jéňa

Setonův závod

Jako každoročně se náš oddíl zúčastnil Setonova závodu, soutěži brněnských oddílů v tábornických dovednostech. Nepodařilo se nám sice navázat na úspěchy z minulého roku, kdy zazářili hlavně ti nejmladší – Bětka, Evka

a Honza Tichý (1. místo), ale stejně musím všechny naše závodníky pochválit, především pak Kláru, Báru, Petrušku (5. místo v kategorii starších) a Dálu, Běru, Adama (9. místo v nejstarší kategorii do osmnácti let). Hodně štěstí napřesrok!
Jéňa

Rozdílne vzpomínky na tábor

